

[Herluf Rasmussen.]

træder naturligt færdes i omgivelser, som burde være ham dagligdags. Han færdes her mellem unge af begge køn og blandt unge af samme aldersgruppe som han selv. Det gælder for så vidt alle former for ungdomsklubber. Jeg har den opfattelse, at man nu i de fleste ungdomsklubber stræber henimod at få virkelig socialpædagogisk uddannede mennesker til at lede disse ungdomsklubber, og man kan jo nok se forskellen på tilsynet i disse ungdomsklubber og så det tilsyn, som den enlige børneværnsrepræsentant må foretage. Det foregår enten pr. tilsigelse til den pågældende eller ved besøg i et hjem, hvor betingelserne i forvejen ikke er særlig gode for private og mere intime samtaler.

Om der på en eller anden måde kan skabes et endnu mere frugtbringende samarbejde mellem de mange ungdomsklubber, der ledes af disse uddannede mennesker, og tilsynsmyndighederne, skal jeg lade være usagt; men jeg tror, at udviklingen vil føre os bort fra det gamle system.

Det vilkår, at der kan ske tiltalefrafald imod, at lovovertræderen betaler erstatning for den skade, der er forvoldt ved lovovertrædelsen, kan synes tiltalende, men ordningen kan også få en vis social slagside, idet den unge lovovertræder fra et i økonomisk henseende godt funderet hjem kan få en præferencetilling, der ikke er helt retfærdig; men måske vil denne del af loven blive administreret således, at vilkåret kun medtages, hvis den pågældende unge er i stand til at betale.

Den gamle § 41 er nu gjort mere smidig, og specielt hæfter jeg mig ved, at der åbnes muligheder for, at den unge mellem 21 og 23 år kan idømmes ungdomsfængsel. Den nye § 21, stk. 1, taler om særlige grunde, og jeg anser det for givet, at disse særlige grunde kun omfatter de tilfælde, hvor de pågældende i udviklingsmæssig henseende kan ligestilles med personer under denne aldersgrænse.

Jeg kan for øvrigt uden at gå i detaljer, hvad angår de specielle ændringer ved strafforfølgning, fuldt ud tilslutte mig den højtærede justitsministers opfattelse af ønskeligheden i, at den betingede dom får et reelt indhold. En betinget dom, efter hvis afsigelse den dømte får lov til at seje

sin egen sø, er næsten værre end en ubetinget, og jeg håber, at det i meget større udstrækning i fremtiden vil være muligt at give den betingede dom et reelt indhold.

Hvad angår de ændringer, der foreslås i straffelovens særlige del vedrørende udformningen af og straffen for den enkelte forbrydelse, skal jeg gøre nogle korte bemærkninger.

Om de ændringer, der foreslås i forbindelse med den del af straffeloven, der omhandler prostitutionen og de dermed side stillede problemer, kan jeg sige, at det for mig at se kun er nogle spæde forsøg på at vise en aktivitet på et område, man faktisk har en vis ulyst ved at beskæftige sig med, og jeg tror heller ikke, det er den højtærede justitsministers opfattelse, at man med vedtagelsen af dette lovforslag kan gøre noget reelt for at bekæmpe såvel den almindelige som den homoseksuelle prostitution.

Som alle ved, er det ikke strafbart i sig selv at søge indtægter ved prostitution, men det er strafbart, hvis man ikke har et lovligt erhverv, og det er vist noget af det mest problematiske i dansk lovgivning. Hvad er egentlig et lovligt erhverv? Hvis det lovligt erhverv skal svare til den levefod, mange prostituerede har erhvervet sig, tror jeg roligt man kan sige, at kun meget få prostituerede kan opnå et lovligt erhverv af samme karakter. De fleste lovlige erhverv i forbindelse med prostituerede er kun af nødtørftig karakter, og i den forbindelse synes jeg det ville være rimeligt, hvis man i højere grad, end tilfældet er, forsøgte at benytte sig af den erhvervsvejledning, som nu er i sin vorden, og gennem denne søgte frem til lovlige erhverv, som den prostituerede kan ernære sig tilfredsstillende ved. Fra anden side er det foreslået, at § 199 begrænses til personer over 21 år. Det kan jeg ikke ret godt følge, og i øvrigt synes jeg udmærket, at man via denne regel kan sætte ind med sociale foranstaltninger f. eks. gennem en virkelig tilbundsgående erhvervsvejledning over for de unge prostituerede mellem 18 og 21 år. Der er jo ingen, der siger, at det at anvise lovligt erhverv skal være en ren og skær arbejdsanvisningsforanstaltning. I øvrigt vil der under alle omstændigheder være en mulighed for særbehandling af de unge mellem 18 og 21 år,